

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>III K 1196/17</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 2.	M. K. A. O.	w okresie od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia 30 grudnia 2014 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielokrotnie doprowadzili spółkę (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego	

		<p>rozporządzenie mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 66.312,99 złotych poprzez wprowadzenie jej w błąd co do fikcyjnie wykonywanych usług dystrybucyjnych, a w ich konsekwencji co do fikcyjnego nabywania produktów (...) S.A. przez firmę (...) z siedzibą w Z., co skutkowało przelewami nienależnych opłat za dystrybucję towarów na rzecz firmy (...) z firmy (...) S.A.</p> <p>tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>(...) S.A. jest spółką zajmującą się produkcją słodocy.</p> <p>W 2014 r. A. O. był zatrudniony w (...) S.A. jako przedstawiciel handlowy do obsługi hurtowej.</p> <p>A. O. jako przedstawiciel handlowy spółki mógł udzielać firmom zajmującym się podhurtem bonusu marketingowe w ramach świadczonych usług dystrybucyjnych, w przypadku gdy firmy te zakupiły produkty (...) S.A. od współpracujących ze spółką hurtowni.</p> <p>Na podstawie przedstawionych przez</p>	<p>Zeznania P. J.</p> <p>Zeznania T. C.</p> <p>Umowa o pracę zawarta między (...) S.A. a A. O.</p> <p>Świadcetwo pracy A. O.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia M. K.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia A. O.</p> <p>Zeznania A. K.</p> <p>Częściowo zeznania M. G.</p> <p>Faktury wystawione przez M. K. i podpisane przez A. O.</p> <p>Zestawienie faktur wystawianych przez G. (...) na rzecz (...) S.A.</p>	<p>k. 63 – 65, 173</p> <p>k. 69 – 71, 171 – 173</p> <p>k. 77 – 80</p> <p>k. 82 – 83</p> <p>k. 168</p> <p>k. 169</p> <p>k. 188</p> <p>k. 262, 349</p> <p>k. 24 – 46</p> <p>k. 22</p> <p>k. 16</p> <p>k. 47 – 49</p> <p>k. 18</p> <p>k. 81</p>	

<p>firmy zajmujące się podhurtem faktur marketingowych (...) S.A. wypłacała bonusy. Przedstawiciel handlowy był zobowiązany do weryfikacji faktur marketingowych, w szczególności do ustalenia, czy doszło do zakupu od hurtowni produktów (...) S.A.</p>	<p>Zestawienie zamówień G. (...) przedstawianych (...) S.A. przez A. O.</p> <p>Potwierdzenie płatności wykonanych przez (...) S.A. na rzecz M. K.</p> <p>Zestawienie faktur z hurtowni (...)</p> <p>Wypowiedzenie umowy o pracę</p>	<p>k. 15</p> <p>k. 340</p> <p>k. 341</p>	
<p>M. K. w 2014 r. była partnerką A. O. i prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Z..</p> <p>(...) S.A. nie została w 2014 r. poinformowana przez A. O. o tym, że łączy go bliska więź z M. K..</p>	<p>Informacja z (...) dot. G. (...) M. K.</p> <p>Karta karna M. K.</p> <p>Karta karna A. O.</p>		
<p>W okresie od 01 stycznia 2014 r. do 30 grudnia 2014 r. G. (...) M. K. wystawiła na rzecz (...) S.A. faktury na usługi dystrybucyjne na łączną kwotę 66.312,99 złotych. Faktury zostały przyjęte i podpisane przez A. O..</p>			
<p>Następnie A. O. przedstawiał (...) S.A. wystawione przez M. K. faktury. Ponadto wysłał do (...) S.A. zestawienia zamówień wysłanych do M. K..</p>			
<p>Na podstawie przedstawionych przez A. O. faktur (...) S.A. wypłacała M. K. odpowiednie wynagrodzenie w ramach bonusów marketingowych na łączną</p>			

kwotę 66.312,99 złotych.
(...) S.A. wypłaciła A. O. premię sprzedażową za zakupy, które miała dokonać M. K. w łącznej kwocie 5.250 złotych.

***Usługi dystrybucyjne
wykazane na
fakturach
wystawionych przez
M. K. nie zostały
wykonane.***

Po uzyskaniu informacji, że M. K. w rzeczywistości nie wykonywała usług dystrybucyjnych, w dniu 26 października 2015 r. (...) S.A. wypowiedziała umowę o pracę A. O. w trybie natychmiastowym. A. O. zwrócił otrzymaną premię.

Po wypowiedzeniu umowy w dniu 31 października 2015 r. M. K. zawiesiła działalność gospodarczą w ramach G. (...).

M. K. ma 35 lat. Jest zatrudniona na umowę o pracę i osiąga dochód w wysokości 3.300 złotych netto. Nie leczy się psychiatrycznie, ani odwykowo. Nie była dotychczas karana.

A. O. ma 49 lat. Prowadzi działalność gospodarczą i osiąga dochód w wysokości 2000 – 3000 złotych netto. Obecnie nie leczy się psychiatrycznie, ani odwykowo. Nie był dotychczas karany.

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 2.	M. K. A. O.	jak w pkt 1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
M. K. nie wiedziała, że jej zachowanie to oszustwo. Nie działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Nie osiągnęła korzyści majątkowej.	Wyjaśnienia M. K.	k. 168	
A. O. nie popełnił oszustwa, a chciał jedynie pomóc (...) S.A. Na dokonywane przez niego czynności pozwalała polityka (...) S.A. Refundacja ze środków uzyskanych na podstawie faktur była przekazywana na zakup produktów (...) S.A.	Wyjaśnienia A. O.	k. 169	
2. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>1. Zeznania P. J.;</p> <p>zeznania T. C.;</p> <p>zeznania A. K.</p> <p>2. Umowa o pracę zawarta między (...) S.A. a A. O.;</p> <p>świadczenie pracy A. O.;</p> <p>faktury wystawione przez M. K. i podpisane przez A. O.;</p> <p>Zestawienie faktur wystawianych przez G. (...) na rzecz (...) S.A.;</p> <p>zestawienie zamówień G. (...) przedstawianych (...) S.A. przez A. O.;</p> <p>potwierdzenie płatności wykonanych przez (...) S.A. na rzecz M. K.;</p> <p>zestawienie faktur z hurtowni (...);</p> <p>wypowiedzenie umowy o pracę;</p> <p>informacja z (...) dot. G. (...) M. K.;</p> <p>3. Wyjaśnienia M. K.</p> <p>4. Wyjaśnienia A. O.</p> <p>5. Zeznania M. G.</p> <p>6. Karta karna M. K. i karta karna A. O.</p>	<p>1. Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne, ponieważ są one spójne, konsekwentne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p> <p>2. Sąd uznał wskazane dokumenty za wiarygodne, ponieważ są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, nie budzą one wątpliwości co do ich rzetelności, nie były one kwestionowane przez strony. A w stosunku do faktur przedstawionych przez pokrzywdzoną spółkę oskarżoną M. K. potwierdziła, że je podpisała.</p> <p>3. Sąd uznał wyjaśnienia M. K. za wiarygodne jedynie w części, w której przyznała się do podpisania faktur przedstawionych (...) S.A., ponieważ w tym zakresie są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p> <p>4. Sąd uznał wyjaśnienia A. O. za wiarygodne jedynie w części, w której wskazał na czym polegała jego praca w (...) S.A., jaki był mechanizm przyznawania 5 % bonusu marketingowego od (...) S.A. oraz przyznał się, że sytuacja objęta aktem oskarżenia miała miejsce i że doszło do wypłaty</p>	

		<p>środków pieniężnych na rzecz G. (...).</p> <p>5. Sąd uznał zeznania M. G. za istotne dla sprawy jedynie w części dotyczącej ogólnych informacji o współpracy między hurtownią (...) a (...) S.A. i A. O.. Z uwagi na długi upływ czasu świadek nie pamiętał szczegółów.</p> <p>6. Sąd uznał karty karne za miarodajne, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany we właściwych przepisach.</p>	
	<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>1. Zeznania J. M.</p> <p>2. Wyjaśnienia M. K.</p> <p>3. Wyjaśnienia A. O.</p>	<p>1. Sąd uznał zeznania świadków za nieprzydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, ponieważ świadek nie znał żadnych szczegółów dotyczących działań podejmowanych przez oskarżonych.</p> <p>2. Sąd uznał wyjaśnienia za niewiarygodne w zakresie w jakim oskarżona wskazała, że wprawdzie podpisała faktury wystawione dla (...) S.A., jednak</p>	

nie działała ona w celu osiągnięcia korzyści, nie osiągnęła korzyści majątkowej i nie miała świadomości, że to co robi jest oszustwem. W tym zakresie jej wyjaśnienia są nielogiczne, sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, niezgodne z zasadami prawidłowego rozumowania oraz zasadami doświadczenia życiowego. **M. K. wystawiła bowiem fikcyjne faktury, które potwierdzały nieistniejące usługi. Jako osoba prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą musiała ona wiedzieć, że nie wykonała usług dystrybucji,** a z związku z tym musiała wiedzieć, że takie zachowanie jest sprzeczne z prawem i doprowadzi do wprowadzenia w błąd (...) S.A. (...) **S.A. wypłaciła oskarżonej wynagrodzenie w wysokości 66.312,99 złotych.** **Wynagrodzenie to trafiło na konto M. K.,** zatem nie sposób uznać, że nie działała ona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i takiej korzyści nie uzyskała, ponieważ (...) S.A. w toku postępowania przedstawiła potwierdzenia płatności ww. kwoty. Zwłaszcza, że z dokumentów przedstawionych przez

(...) S.A. wynika, że G. (...) nie zakupił produktów (...) S.A. w hurtowni (...). Natomiast oskarżeni nie przedstawili żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń, że przekazane przez (...) S.A. pieniądze zostały wykorzystane na zakup towarów pokrzywdzonej np. faktur. Każdy dorosły, racjonalnie myślący człowiek ma świadomość, że jeżeli nie wykonał on usług, a następnie przedstawił komuś fałszywe faktury, za które uzyskał nienależne wynagrodzenie to realizuje on znamiona czynu zabronionego.

3. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne w zakresie w jakim wskazał, że przedmiotowa sytuacja miała miejsce, jednak nie było to oszustwo, a jedynie chciał on pomóc (...) S.A., a pieniądze uzyskane od pokrzywdzonej zostały wykorzystane na zakup produktów (...) S.A. W tym zakresie jego wyjaśnienia są nielogiczne, sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, niezgodne z zasadami prawidłowego rozumowania oraz zasadami doświadczenia życiowego. Z dokumentów przedstawionych przez (...) S.A. wynika, że G. (...) nie zakupił produktów (...) S.A. w hurtowni (...). Natomiast oskarżeni nie przedstawili żadnych dowodów na

		potwierdzenie swoich twierdzeń, że przekazane przez (...) S.A. pieniądze zostały wykorzystane na zakup towarów pokrzywdzonej np. faktur.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	<i>I</i>	<i>M. K.</i> <i>A. O.</i>
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Działanie sprawcy, określone w art. 286 § 1 k.k. jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, sprowadza się do trzech wymienionych w tym przepisie sposobów.			

Wszelkie inne sposoby wywołania skutku w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem pozostają poza zakresem kryminalizacji z art. 286 § 1 k.k. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego lub innej osoby, której mienie stanowi przedmiot rozporządzenia, fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością a jej odzwierciedleniem w świadomości dokonującego rozporządzeniem), zaś przy wyzyskaniu błędu wykorzystuje już istniejącą rozbieżność między stanem świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem a rzeczywistością, której sprawca nie koryguje, lecz używa dla uzyskania przez siebie lub kogoś innego osiągnięcia korzyści majątkowej, wynikającej z niekorzystnego dla pokrzywdzonego rozporządzenia mieniem (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 2002 r., IV KKN 135/00; wyrok SN z dnia 19 lipca 2007 r., V KK 384/06). Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem ma stanowić rezultat podejmowanych przez sprawcę działań (por. wyrok SN z dnia 27 października 1986 r., II KR

134/86, OSNPG 1987, nr 7, poz. 80).

Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. ma charakter skutkowy i do jego popełnienia dochodzi w chwili dokonania niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem przez pokrzywdzonego. Konieczne jest ustalenie istnienia związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a zachowaniem pokrzywdzonego i rezultatem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez tego ostatniego. Ponadto w przypadku wprowadzenia w błąd konieczne jest ustalenie, że między zachowaniem sprawcy a skutkiem w postaci błędnego wyobrażenia rozporządzającego mieniem o rzeczywistości zachodzi związek przyczynowy. W takim przypadku przestępstwo oszustwa ma podwójny skutek (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2000 r., II AKa 191/00, Prok. i Pr.-wkł. 2001, nr 3, poz. 19, oraz wyrok SN z dnia 15 listopada 2002 r., IV KKN 618/99).

Przestępstwo oszustwa może zostać popełnione jedynie w zamiarze bezpośrednim i kierunkowym, ponieważ sprawca musi działać w

celu uzyskania korzyści majątkowej. Należy wskazać, że przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że oskarżeni swoim zachowaniem zrealizowali wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, według z góry ustalonego podziału ról. A. O. jako przedstawiciel handlowy pokrzywdzonej decydował komu należy przyznać bonusy marketingowe w postaci 5 % wartości sprzedanych produktów i w 2014 r. przyznawał takie bonusy swojej partnerce M. K. działającej pod firmą (...) (nie poinformował on swojego pracodawcy o bliskiej relacji wiążącej go z M. K.). Następnie **M. K. wystawiała fikcyjne faktury**, które potwierdzały wykonanie nieistniejących usług

dystrybucji. Natomiast A. O. odbierał fałszywe faktury, potwierdzając ich prawidłowość swoim podpisem i przesyłał je (...) S.A. Przedstawiając pokrzywdzonej fikcyjne faktury oskarżeni **wprowadzili ją w błąd co do tego, że usługi dystrybucji zostały wykonane.** Ponadto A. O. przekazywał pokrzywdzonej zestawienia zamówień, których miała dokonywać M. K.. W ten sposób A. O. utwierdzał pokrzywdzoną w przekonaniu, że usługi dystrybucyjne zostały faktycznie wykonane.

Nie ma wątpliwości, że usługi dystrybucyjne, na które M. K. wystawiła faktury nie zostały wykonane.

Pokrzywdzona przedstawiła zestawienie faktur hurtowni (...), z którego wynika, że G. (...) nie dokonywał w 2014 r. zakupu produktów (...) S.A. Ponadto wynika to z zeznań świadków będących pracownikami pokrzywdzonej, którzy przeprowadzili w spółce dochodzenie i ustalili, że w dokumentacji nie ma żadnych dowodów na potwierdzenie takich zakupów. **Natomiast oskarżeni nie przedstawili żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń, że przekazane przez (...)**

S.A. pieniądze zostały wykorzystane na zakup towarów pokrzywdzonej np. faktur.

W przedmiotowej sprawie **wystąpił również skutek w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, ponieważ (...) S.A. na podstawie wystawionych przez oskarżonych faktur wypłaciła w 2014 r. M. K. środki pieniężne w łącznej wysokości 66.312,99 złotych** (łączna wartość wszystkich przekazanych przez pokrzywdzoną faktur z 2014 r.). Fakt ten wynika z przedstawionej przez pokrzywdzoną dokumentacji, a ponadto został potwierdzony przez oskarżonego.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza również, że **oboje oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.** Nie ma wątpliwości, że podejmowane przez nich działania były zaplanowane i celowe. **M. K.** prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą zatem **wiedziała, że nie wykonała usług dystrybucyjnych** na rzecz (...) S.A., a

mimo to wystawiała faktury, które miały potwierdzać wykonanie takich usług. **Wiedziała i chciała wprowadzić w błąd pokrzywdzoną** co do faktu wykonania usług, aby uzyskać wypłatę wynagrodzenia. Na celowe działanie oskarżonej wskazuje również fakt, że zawiesiła działalność gospodarczą (...) dni po tym, jak oskarżony został zwolniony z pracy.

A. O. również wiedział, że usługi dystrybucyjne wskazane na fakturach nie zostały wykonane, ponieważ był partnerem M. K. i mieszkał w tym samym miejscu, w którym G. (...) miał siedzibę. Jako pracownik pokrzywdzonej był on zobowiązany do tego, aby zweryfikować czy firmy zajmujące się podhurtem rzeczywiście wykonały usługi dystrybucyjne i w przypadku, gdy takie czynności nie zostały wykonane miał informować pracodawcę. **Oskarżony wykorzystał zatem swoją pozycję i zaufanie jakim darzyła go pokrzywdzona i podpisując faktury oraz wysyłając zestawienia zamówień utwierdził ją w przekonaniu, że zweryfikował wystawione faktury, a**

zatem M. K. wykonała usługi.

Podejmowane przez oskarżonych działania miały miejsce wielokrotnie w 2014 r., dlatego każde z tych zachowań należało uznać za osobny czyn i osobne przestępstwo. Czynów tych oskarżeni dopuścili się w krótkich odstępach czasu (pomiędzy poszczególnymi przestępstwami odstęp wynosił najczęściej jeden lub kilka dni, a maksymalnie dwa miesiące) i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, ponieważ za każdym razem wykorzystywali taki sam schemat działania.

W ocenie Sądu również wina oskarżonych nie budzi wątpliwości. Oboje oskarżeni w chwili popełnienia każdego z czynów byli osobami dorosłymi. Nie zaobserwowano u nich choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, zatem w czasie każdego z czynów byli oni w stanie rozpoznać jego znaczenie oraz pokierować swoim zachowaniem.

Należy wskazać, że możliwym było ustalenie konkretnego przedziału czasowego, w którym oskarżeni podejmowali niezgodne z prawem działania, ponieważ

<p>pierwsza z wystawionych przez M. K. faktur miała datę 01.01.2014 r., a ostatnia 30.12.2014 r. Nie ma również wątpliwości, że miejszem, w którym oskarżeni działali była Z.. Ponadto w treści zarzutu błędnie podano wysokość wyrządzonej szkody oraz nazwę pokrzywdzonej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe Sąd zobowiązany był do zmiany opisu czynów wskazanych w akcie oskarżenia.</p>			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
#	Umorzenie postępowania		
#	Uniewinnienie		
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

<p><i>M. K.</i></p> <p><i>A. O.</i></p>	<p><i>I</i></p>	<p><i>I</i></p>	<p>Sąd ustalił, że oskarżeni w okresie od 01 stycznia 2014 r. do 30 grudnia 2014 r. wielokrotnie dokonywali czynów realizujących znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. Mając na uwadze fakt, że przestępstw tych dopuścili się w krótkich odstępach czasu (pomiędzy poszczególnymi przestępstwami odstęp wynosił najczęściej jeden lub kilka dni, a maksymalnie dwa miesiące) i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, ponieważ za każdym razem wykorzystywali taki sam schemat działania, koniecznym było zastosowanie wobec nich instytucji przewidzianej w art. 91 § 1 k.k.</p> <p>Rozważając kwestie rodzaju i wysokości kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary, określonymi w art. 53 k.k., nadto Sąd miał na względzie wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść oskarżonych, jak i na ich niekorzyść. Do okoliczności niewątpliwie łagodzących zaliczyć należało dotychczasową niekaralność oskarżonych. Natomiast do okoliczności obciążających należało zaliczyć: działanie w zamiarze bezpośrednim oraz w celu uzyskania</p>
---	-----------------	-----------------	---

			<p>korzyści majątkowej, wysokość wyrządzonej przez oskarżonych szkody, która wyniosła ponad 66 tys. oraz wielokrotne naruszenie przepisów prawa.</p> <p>W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonym jedną karę w wysokości 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu oraz stopniowi winy oskarżonych.</p>
<p>M. K.</p> <p>A. O.</p>	<p>II</p>	<p>II</p>	<p>Jednocześnie Sąd uznał, iż w świetle całokształtu okoliczności sprawy nie jest zasadne orzeczenie wymienionej wyżej kary w wymiarze bezwzględnym i pomimo negatywnej oceny zachowania oskarżonych zasługują oni stosownie do dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, o czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.</p> <p>Zdaniem Sądu będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary w zakresie oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego względem oskarżonych.</p> <p>W ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonych uzasadniają</p>

			<p>przypuszczenie, że pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, nie powrócą oni na drogę przestępstwa. Sąd uznał, iż zawieszenie wykonania kary na okres trzech lat posłuży ewentualnej weryfikacji trafności postawionej w stosunku do oskarżonych prognozy na przyszłość. W ocenie Sądu taka długość okresu próby winna być wystarczająca dla osiągnięcia wychowawczych celów kary.</p> <p>Warto w tym miejscu zaznaczyć, że oskarżeni nie byli dotychczas karani sędownie, a więc wykazywali się dotychczas nienaganną postawą społeczną. Ponadto oskarżeni prowadzą ustabilizowany tryb życia oraz mają małoletnie dzieci.</p>
<p>M. K.</p> <p>A. O.</p>	<p>III</p>	<p>III</p>	<p>Na podstawie art. 72 § 2 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonych do naprawienia wyrządzonej przez nich szkody poprzez zapłatę na rzecz następcy prawnego pokrzywdzonej kwot po 33.156,49 złotych tj. połowy wyrządzonej szkody.</p> <p>Rozstrzygając w powyższym zakresie, Sąd wziął pod uwagę zarówno konieczność oddziaływania w sferze</p>

			prewencji szczególnej, jak i zapewnienie realizacji jednego z głównych celów prawa karnego, jakim jest kompensowanie szkód poniesionych przez pokrzywdzonego.
<i>M. K.</i> <i>A. O.</i>	<i>IV</i>	<i>IV</i>	Jedną z podstawowych funkcji okresu próby jest kontrola nad zachowaniem skazanego. Ta funkcja może być zrealizowana tylko wtedy, gdy sąd będzie miał dokładną informację o zachowaniu się skazanego, uzyskiwaną od niego bezpośrednio lub za pośrednictwem kuratora. W konsekwencji na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonych do informowania Sądu o przebiegu okresu próby.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
1.6. inne zagadnienia			
6. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
V	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 80 złotych od każdego (40 złotych za postępowanie przygotowawcze - 20 zł		

ryczałt za doręczenia pism, 20 zł ryczałt za kartę karną oraz 40 złotych za postępowanie sądowe - 20 zł ryczałt za doręczenia pism, 20 zł ryczałt za kartę karną).

Ponadto na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych kwoty po 120 złotych tytułem opłat.

Sąd miał na uwadze, że stan majątkowy oskarżonych, w szczególności wysokość osiągniętych przez nich dochodów oraz posiadany przez nich majątek, pozwala na zasądzenie od nich wydatków sądowych oraz obciążenie ich opłatą, gdyż nie będzie dla nich zbyt uciążliwe.

7. 1Podpis